

[Hauge.]

at vi i Krisedagene kunde være saa velforsynede som paa nogen Maade muligt, men jeg vil fastslaa som aldeles uomtvisteligt, at det er ikke den Omstændighed, at vi har haft Importregulering, der har ført til, at Lagrene var mindre velforsynede, tværtimod. Det er jo nemlig ikke saaledes, at vi ikke i vid Udstrækning har haft og har fri Vareimport. For en meget lang Række af livsvigtige Varer har der i lang Tid været og er der fremdeles praktisk taget fri Indførsel. Men vi ved jo alle, at i en Situation som den, vi har gennemlevet i de sidste Maaneder, med faldende Varepriser, er Importørerne tilbageholdende. De er tilbageholdende, fordi de frygter nye Prisfald, og som Følge deraf bliver Lagrene mindre; de bliver lige akkurat tilstrækkelige til, at man kan forsyne Kunderne fra Dag til Dag, men nogen Oplagring af Varer finder ikke Sted under faldende Vareprisforhold. Tilsvarende har vi ogsaa set, at saa snart der er Tale om Prisstigninger, saa er Importørerne tilbøjelige til at importere i større Udstrækning af Frygt for, at Priserne skal stige endnu mere. Det er naturligvis oplagt givet, at der kan nævnes en og anden Vare, vi ikke havde store Forsyninger af nu under Krisedagene, men tilsvarende Forhold var til Stede i 1914, da vi havde ubetinget fri Vareindførsel. Man kan ikke bebrejde Importørerne, at de ikke har sørget for i større Udstrækning at have Lagrene fyldt, thi de kan jo kun tage rent forretningsmæssigt paa Sagerne, og som Følge deraf har ogsaa alle maattet erkende, at Staten under Krisesituationer som den, vi har været ude for i de sidste Maaneder, maa træde hjælpende til, og Følgen deraf blev, at Regeringen i Begyndelsen af Foråret fik vedtaget en Lov, efter hvilken det blev muligt for Staten at optræde som Importør. Den frie Vareimport var ikke tilstrækkelig, Staten maatte træde direkte til. Nu kan jeg ikke tænke mig, at hverken Forespørgerne eller Storhandelen skulde være særlig ivrige for at lade Staten optræde som direkte Importør. Der fremkom imidlertid ikke nogen større Kritik over dette Forhold, vel sagtens ud fra den Betragtning, at man ikke fra privat Side i det store og hele magtede at indføre større Mængder af Varer, end der allerede var indført eller kunde forventes at blive indført i den nærmeste Tid.

Jeg kan sige, at jeg anser de af Ministeren givne Oplysninger for at være i enhver Henseende fyldestgørende, og jeg maa ligesom Ministeren fraraade at stemme

for den af Forespørgerne stillede Dagsorden, der ikke har noget som helst med de virkelige, saglige Forhold at gøre, som her burde have været Tale om.

Prieme: Der er et gammelt Ord, der siger, at man skal give Kejseren, hvad Kejserens er, og Gud, hvad Guds er, og da den højtærede Handelsminister jo regerer som den mest enevældige Hersker, man kan tænke sig i dette Land, paa det valuta-mæssige Omraade, vil jeg ogsaa begynde med at give min Tribut til den højtærede Handelsminister. Jeg vil takke Ministeren for den Del af hans Redegørelse, der omhandlede de Forhandlinger, der i de sidste Aar er ført med vort Naboland. Det er jo et Spørgsmaal, som vi Gang paa Gang fra konservativ Side har vist vor særlige Interesse. Nu maa jeg sige, at jeg personlig vilde have følt mig mere tilfredsstillet, hvis Ministeren i højere Grad, end det er Tilfældet, kunde have redegjort for Resultatet af de førte Forhandlinger. Det er jo ikke nok, at man i Ny og Næ mødes, men der maa ogsaa fremkomme et positivt Resultat af de førte Forhandlinger, hvis det i en kritisk Situation skal føre til noget. Der er blevet sagt om den Krig, som vi stod over for i de sidste Dage af September, at den, hvis den kom, vilde begynde, hvor Verdenskrigen endte. Det er jeg enig i og forstaa saaledes, at man i den første Krig havde en Række Erfaringer i Aarenes Løb, som man utvivlsomt vilde anvende straks under en ny Konflikt. Et af de Omraader, hvor dette først vil blive Tilfældet, er utvivlsomt med Hensyn til Foranstaltninger mod Tilførsler til de krigsførende Lande og til de Lande, som paa en eller anden Maade vilde kunne eksportere og reeksportere Varer til de Lande, der er i Krig. Vi ved alle, at Verdenskrigen mere og mere blev hensynsløs og rigoristisk, Afspærringerne skærpedes til Stadighed, dels gennem Blokade og dels gennem den hensynsløse Undervandsbaad-Krig. Jeg hørte forleden den højtærede Statsminister udtale her i Tinget — jeg tror, det var under Grundlovsforhandlingerne —, at man skulde drage Lære af Udviklingen ikke alene paa det forsvarspolitiske Omraade, men ogsaa paa andre Omraader, og jeg tror, det vilde være gavnligt, hvis Regeringen i Tide vilde have sandet og nemmet lidt af det, jeg har nævnt.

Det var jo en saglig, en omfattende og en vel tilrettelagt Tale, den højtærede Handelsminister holdt her for Tinget i Aften, og paa den Tilhører, som ikke er saa